

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 69

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 29 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 647 din 16 octombrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	2–7
Decizia nr. 727 din 20 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
18. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției	10–11
31. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
59. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019–2023	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 647

din 16 octombrie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.292/1 august 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.222A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține că articolul unic pct. 1 din Legea pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât, pe de o parte, introduce o nouă sancțiune disciplinară pentru consilierii locali și județeni, respectiv sancțiunea diminuării indemnizației de ședință cu 10% pentru maximum 6 luni, și, pe de altă parte, introduce cazul încălcării „prevederilor legale referitoare la conflictul de interese” între situațiile care pot atrage aplicarea unei sancțiuni din rândul celor menționate.

4. În prezent, conflictul de interese administrativ privind aleșii locali este reglementat de dispozițiile art. 76 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, iar conflictele de interese pentru președinții și vicepreședinții consiliilor județene sau consilierii locali și județeni sunt prevăzute în art. 46 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. De asemenea, art. 25 din Legea nr. 176/2010 prevede sancțiunile aplicabile în cazul în care se constată existența unui conflict de interese pentru aleșii locali.

5. Se susține că, deși reglementarea generală din Legea nr. 176/2010 califică încălcarea aspectelor privind conflictul de interese drept o abatere disciplinară, modul în care este reglementat acest aspect este unul lipsit de claritate, precizie și previzibilitate, făcând dificilă aplicarea noii sancțiuni disciplinare introduse. În acest sens, se arată că dispozițiile cap. VII din Legea nr. 393/2004 reglementează răspunderea aleșilor locali, dispozițiile art. 57—72 vizând răspunderea administrativ-disciplinară a acestora. În forma aflată în vigoare, art. 57 alin. (1) cuprinde referiri la încălcarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, încălcarea statutului aleșilor locali sau încălcarea regulamentului de organizare și funcționare a consiliului local. Faptul că în cuprinsul art. 57 alin. (1) a fost adăugată sintagma „a prevederilor legale referitoare la conflictul de interese” nu conduce în mod automat la ideea că în cazul nerespectării acestora consiliul local va aplica prin hotărâre numai sancțiunea

prevăzută de lit. f), și anume diminuarea indemnizației de ședință cu 10% pentru maximum 6 luni, așa cum este prezentat în expunerea de motive a inițiatorului.

6. Modalitatea în care legiuitorul a introdus o nouă sancțiune și a adăugat cazurile de încălcare a prevederilor legale privind conflictul de interese conduce la concluzia că pentru oricare dintre categoriile de încălcări ale legislației prevăzute de art. 57 alin. (1) se poate aplica oricare dintre sancțiunile enumerate în lege. Așadar, prin modificările din legea supusă controlului de constituționalitate se ajunge la situația în care, în cazul nerespectării prevederilor legale referitoare la conflictul de interese, consilierul local sau județean ar putea fi avertizat, chemat la ordine, i s-ar putea retrage cuvântul sau ar putea fi chiar eliminat din sala de ședință.

7. O astfel de situație este lipsită de rațiune juridică, din moment ce spre deosebire de primele patru sancțiuni detaliate în art. 57—61 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în cazul încălcării dispozițiilor referitoare la conflictele de interese, organul de control nu este președintele de ședință, ci Agenția Națională de Integritate, o autoritate administrativă autonomă, distinctă de consiliul local sau județean.

8. Se constată că aceste patru sancțiuni disciplinare sunt constatate de către președintele de ședință, fiind aplicate tot de către acesta. Prin urmare, săvârșirea acțiunilor care declanșează răspunderea disciplinară are loc chiar în cadrul ședinței de consiliu local sau județean, ele fiind constatate imediat. Or, spre deosebire de aceste cazuri, încălcarea dispozițiilor referitoare la conflictul de interese se face de către Agenția Națională de Integritate printr-un raport de evaluare întocmit de un inspector de integritate, raport supus controlului instanței de judecată.

9. Se susține că norma este neclară și contravine exigențelor de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție și prin raportare la faptul că această constatare a unui conflict de interese este comunicată autorității locale din care face parte respectivul consilier local sau județean. Așadar, având în vedere că, potrivit legii supuse controlului de constituționalitate, „sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se aplică de către președintele de ședință, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. e)—g) de către consiliu, prin hotărâre”, nu este clar despre care președinte de ședință este vorba, din moment ce, cel mai probabil, consiliul local sau județean nu se află în ședință la data constatării de către Agenția Națională de Integritate a unui conflict de interese.

10. Se apreciază că o astfel de reglementare confuză vine în contradicție și cu dispozițiile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, iar sancțiunile disciplinare prevăzute de forma preconizată a art. 57 alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 393/2004 sunt incompatibile cu respectarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese.

11. Mai mult, nereglementând distinct situația răspunderii disciplinare pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese, se ajunge la situația în care consiliile

locale sau județene au la dispoziție trei sancțiuni disciplinare, pe care le pot aplica prin hotărâre, cele prevăzute de forma preconizată a art. 57 alin. (1) lit. e)—g) din Legea nr. 393/2004, aspect ce va conduce la o aplicare neunitară și lipsită de previzibilitate a acestei reglementări în practică.

12. Se mai susține că, în cazurile prevăzute de art. 90 din Legea nr. 161/2003, sancțiunea este cea de încetare a mandatului alesului local, iar în cazul în care s-a constatat existența unui conflict de interese, pe lângă sancțiunea disciplinară aplicabilă aleșilor locali, există și sancțiunea distinctă a interzicerii ocupării unei funcții electivă pentru o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. Din această perspectivă nu este clar dacă sancțiunea disciplinară introdusă va înlocui sancțiunea încetării mandatului prevăzută de dispozițiile art. 92 din Legea nr. 161/2003, dispozițiile legii criticate fiind contradictorii, aspect ce încalcă art. 1 alin. (5) în dimensiunea referitoare la calitatea, claritatea și previzibilitatea legii, așa cum a fost consacrată în jurisprudența Curții Constituționale.

13. Cu privire la articolul unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali se arată că încalcă art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție. Articolul unic pct. 2 din legea criticată modifică art. 75 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, stabilind că interesul personal al aleșilor locali într-o anumită problemă există dacă aceștia au posibilitatea să anticipeze că „*votul lor este decisiv*” în luarea unei decizii a autorității publice din care fac parte, care ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru categoriile de persoane fizice sau juridice enumerate în cuprinsul respectivului text.

14. Se apreciază că această sintagmă limitează incidența situațiilor de conflict de interese. Cu privire la standardele etice și profesionale ale celor chemați să îndeplinească activități ori servicii de interes public sau ale celor care îndeplinesc acte de autoritate publică este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 582 din 20 iulie 2016, iar cu privire la importanța și necesitatea reglementărilor în materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, în cadrul sistemului normativ național, Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008 și Decizia nr. 1.082 din 8 septembrie 2009. Printre altele, se apreciază că instanța constituțională a statuat că din rațiuni de prevenire a faptelor de corupție de către anumite categorii de personal, anume individualizate, legiuitorul este liber să instituie în sarcina acestora obligații suplimentare, tocmai în considerarea activității pe care acestea o desfășoară, activitate de o anumită natură și importanță socială.

15. Mai mult, prin Decizia nr. 569 din 12 iulie 2016, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 77 din Legea nr. 393/2004 care reglementează conflictul de interese „au un conținut suficient de clar și precis pentru a putea fi interpretat și aplicat”. Cu privire la art. 75 din Legea nr. 393/2004 se invocă Decizia nr. 569 din 12 iulie 2016, Decizia nr. 196 din 23 martie 2017 și Decizia nr. 291 din 4 mai 2017.

16. Rezultă că noua modificare legislativă face imposibilă aprecierea existenței sau nu a conflictului de interese, întrucât constatarea că un vot a fost sau nu decisiv nu se poate face decât după exercitarea acestuia, iar nu înainte. Or, în cazul hotărârilor adoptate prin vot secret, posibilitatea de a anticipa caracterul decisiv sau nu al votului nu există, iar în cazul hotărârilor adoptate prin vot deschis situația este similară, aprecierea respectivă neputând fi făcută înainte de exercitarea votului. Mai mult, votul deschis se realizează în mod concomitent de către consilierii locali sau județeni, astfel că este imposibil de constatat, chiar și după vot, care dintre respectivele voturi a fost decisiv. O atare reglementare, ce reprezintă, de fapt,

imposibilitatea constatării caracterului decisiv a unui vot exprimat în consiliu, conduce la o imposibilitate absolută de aplicare a dispozițiilor art. 75 alin. (1) din legea supusă controlului de constituționalitate. Efectul acestei dispoziții constă în golirea de conținut a dispozițiilor care sancționează conflictul de interese pentru consilierii locali și județeni, aspect ce echivalează cu eliminarea unui standard de integritate pentru cei chemați să dovedească probitate morală în exercitarea funcțiilor.

17. Reglementarea în vigoare protejează valoarea integrității în funcțiile și demnitățile publice, de aceea aprecierea situației în care un ales local se află sau nu în conflict de interese trebuie făcută prin raportare la interesele personale ale respectivei persoane, nicidecum prin raportare la modul în care ceilalți consilieri își exprimă votul. Având în vedere golirea de conținut a definiției conflictului de interese pentru aleșii locali și instituirea unei imposibilități absolute de constatare a încălcării dispozițiilor privind conflictul de interese, eliminarea acestui standard de integritate printr-o reglementare lipsită de claritate, precizie și previzibilitate este una contrară principiului statului de drept reglementat de art. 1 alin. (3) și cerințelor de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

18. În considerarea argumentelor expuse se solicită admiterea obiecției de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

20. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 57 alin. (1) introduce o nouă sancțiune disciplinară pentru consilierii locali și județeni, respectiv sancțiunea diminuării indemnizației de ședință cu 10% pentru maximum 6 luni, dar și o nouă ipoteză care atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute în acest text legal, respectiv cazul încălcării prevederilor referitoare la conflictul de interese, se arată că este adevărat că există mai multe prevederi referitoare la conflictul de interese, însă acest aspect nu limitează posibilitatea legiuitorului să completeze legislația în domeniu cu o serie de sancțiuni care pot fi luate până la definitivarea dosarului privind conflictul de interese realizat de Agenția Națională de Integritate. Potrivit legii criticate, aceste sancțiuni pot fi luate fie pe loc, de către președintele de ședință, fie prin hotărâre de consiliu pentru cele reglementate la art. 57 alin. (1) lit. e)—g).

22. Limbajul juridic folosit este clar, întrucât în conținutul acestuia nu se regăsesc pasaje obscure sau soluții normative contradictorii, este precis, fiind redactat într-un stil specific normativ, care prezintă norma instituită fără explicații sau justificări, prin utilizarea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile folosite sunt configurate în concordanță cu actul normativ de bază în care se integrează, iar detalierea diferitelor situații procedurale este redată previzibil și univoc, cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

23. Prin urmare, neîncălcând niciuna dintre prevederile cadrului normativ referitor la tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile de la pct. 1 art. 57 din legea supusă controlului sunt constituționale prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție.

24. Cu privire la articolul unic pct. 2 din lege se arată că această soluție legislativă a fost adoptată în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 582 din 20 iulie 2016. Faptul că Președintele României apreciază că nu se poate anticipa votul decisiv în luarea unei decizii, deoarece votul este secret, reprezintă o apreciere eronată. În acest sens se invocă art. 49 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 35/2002. Ca urmare, votul poate fi anticipat ca decisiv în luarea unei decizii, așa cum se poate dovedi interesul ca urmare a unui vot, mai ales că există posibilitatea unor negocieri pentru a susține sau nu un anumit proiect local; însă acest fapt va trebui dovedit și apoi sancționat.

25. Se mai indică faptul că legiuitorul a adoptat această soluție legislativă „ca urmare a unor cazuri din practică” și că, având în vedere importanța și necesitatea reglementărilor din materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, aceste dispoziții concură la îndeplinirea obligațiilor asumate de România ca stat membru al Uniunii Europene.

26. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

27. Curtea, la termenul de judecată din 26 septembrie 2018, a amânat dezbaterile pentru data de 16 octombrie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, care au următorul conținut normativ:

— Articol unic pct. 1 (cu referire la art. 57): „(1) *Încălcarea de către consilierii a prevederilor Legii nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, a prevederilor prezentei legi, a prevederilor legale referitoare la conflictul de interese și ale regulamentului de organizare și funcționare a consiliului, atrage aplicarea următoarelor sancțiuni:*

a) *avertismentul;*

b) *chemarea la ordine;*

c) *retragerea cuvântului;*

d) *eliminarea din sala de ședințe;*

e) *excluderea temporară de la lucrările consiliului și ale comisiei de specialitate;*

f) *diminuarea indemnizației de ședință cu 10% pentru maximum 6 luni;*

g) *retragerea indemnizației de ședință, pentru 1—2 ședințe.*

(2) *Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se aplică de către președintele de ședință, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. e)—g) de către consiliu, prin hotărâre.”*

— Articol unic pct. 2 (cu referire la art. 75): „(1) *Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că votul lor este decisiv în luarea unei*

decizii a autorității publice din care fac parte, care ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru:

a) *soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv;*

b) *orice persoană fizică sau juridică cu care au o relație de angajament, indiferent de natura acestuia;*

c) *o societate comercială la care dețin calitatea de asociat unic, funcția de administrator sau de la care obțin venituri;*

d) *o altă autoritate din care fac parte;*

e) *orice persoană fizică sau juridică, alta decât autoritatea din care fac parte, care a făcut o plată către aceștia sau a efectuat orice fel de cheltuieli ale acestora;*

f) *o asociație sau fundație din care fac parte.*

(2) *Fapta aleșilor locali de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 6 luni.”*

30. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statutul de drept și calitatea legii.

(1) **Parcursul legislativ al legii analizate**

31. Propunerea legislativă a fost inițiată de 41 de deputați, fiind înregistrată la Camera Deputaților la data de 11 decembrie 2017. Raportul asupra propunerii legislative a fost întocmit de Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului și Comisia juridică, de disciplină și imunități, fiind depus la 17 aprilie 2018. Propunerea legislativă a fost adoptată ca urmare a depășirii termenului de 45 de zile, potrivit art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituție — 13 iunie 2018. În procedura legislativă derulată la Camera Deputaților, raportul asupra propunerii legislative a fost întocmit de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului la data de 10 iulie 2018 (raport comun de admitere fără amendamente). La data de 10 iulie 2018, legea a fost adoptată de Senat (pentru = 71, împotriva = 17, abțineri = 0).

32. La data de 10 iulie 2018, legea a fost depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, trimisă la promulgare în data de 16 iulie 2018, iar la 1 august 2018, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta obiecție de neconstituționalitate.

(2) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

33. Înainte de a proceda la analiza propriu-zisă a obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de Președintele României, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

34. De asemenea, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în data de 2 august 2018, în condițiile în care legea a fost trimisă spre promulgare în data de 16 iulie 2018. Având în vedere că în cauză este aplicabil art. 77 alin. (1) din Constituție, neexistând nicio obiecție de neconstituționalitate sau cerere de reexaminare formulată, Curtea constată că prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată în termen și este admisibilă sub acest aspect.

(3) **Analiza criticilor de neconstituționalitate**

35. Examinând obiecția de neconstituționalitate a articolului unic pct. 1 (cu referire la art. 57) din lege, Curtea constată că acesta stabilește în privința consilierilor locali sau județeni o nouă sancțiune, respectiv diminuarea indemnizației de ședință

cu 10% pentru maximum 6 luni, pe lângă cele șase deja existente, și anume avertismentul; chemarea la ordine; retragerea cuvântului; eliminarea din sala de ședință; excluderea temporară de la lucrările consiliului și ale comisiei de specialitate; retragerea indemnizației de ședință, pentru 1-2 ședințe. Pe lângă această nouă sancțiune, în fraza introductivă a aceluiași text legal s-a reglementat ca abatere încălcarea „prevederilor legale referitoare la conflictul de interese”. Prin coroborarea acestui text cu forma preconizată a art. 75 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, potrivit căruia „*Fapta aleșilor locali de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 6 luni*”, rezultă că încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese reprezintă o abatere disciplinară și se sancționează, în mod exclusiv, cu diminuarea indemnizației de ședință cu 10% pentru maximum 6 luni.

36. Curtea reține că, potrivit art. 9 alin. (1) și (2) din Legea nr. 393/2004, calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează fie la data declarării ca legal constituit a noului consiliu ales, fie înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: demisie; incompatibilitate; schimbarea domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială, inclusiv ca urmare a reorganizării acesteia; lipsa nemotivată de la mai mult de 3 ședințe ordinare consecutive ale consiliului; imposibilitatea exercitării mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni consecutive, cu excepția cazurilor prevăzute de lege; condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate; punerea sub interdicție judecătorească; pierderea drepturilor electorale; pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales; deces.

37. Prin urmare, soluția legislativă preconizată a intra în vigoare precizează sancțiunea care poate fi aplicată consilierilor locali sau județeni în ipoteza conflictului de interese administrativ, care nici în prezent nu este cauză de încetare de drept a mandatului consilierului local/județean. Pretinsa inexactitate a soluției legislative este, în realitate, o chestiune de interpretare și coroborare a textelor legale incidente.

38. De asemenea, Curtea constată că soluția legislativă nu aduce nicio modificare explicită sau implicită art. 25 alin. (2) teza a doua sau a treia din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, potrivit căruia „*Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate*”, și nu aduce atingere Deciziei Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, în considerarea căreia textul anterferit este constituțional în

măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

39. În fine, referirea autorului obiecției de neconstituționalitate la art. 92 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, în sensul că noua reglementare limitează sfera sa de aplicare sau o abrogă implicit, este inexactă, întrucât acest text se referă la incompatibilități, și nu la conflictul de interese. În consecință, reglementarea criticată nu are nicio tangență cu acest din urmă text legal.

40. Din cele de mai sus Curtea constată că articolul unic pct. 1 (cu referire la art. 57) și pct. 2 [cu referire la art. 75 alin. (2)] din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la calitatea legii.

41. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 75 alin. (1)] din lege, Curtea reține că, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 427 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 9 noiembrie 2016, paragrafele 18 și 20, a constatat că nu există un paralelism legislativ între art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și art. 75 din Legea nr. 393/2004. Astfel, în timp ce art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 reglementează obligația primarilor și viceprimarilor de a nu emite un act administrativ sau de a nu încheia un act juridic ori de a nu emite o dispoziție, în exercitarea funcției, care „*produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I*”, art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 definește noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, noțiune care este cuprinsă de art. 74 referitor la obligația tuturor aleșilor locali de a depune declarația pe propria răspundere privind interesele personale. În consecință, Curtea a constatat că cele două norme de lege au atât ipoteze diferite, cât și conținut diferit, suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat.

42. De asemenea, Curtea, în jurisprudența sa (Decizia nr. 291 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 4 iulie 2017, paragrafele 20—22), a statuat că prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 fac parte din cap. VIII al legii intitulat *Registrul de interese* și prevăd că aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv. Potrivit art. 1 din Legea nr. 393/2004, aceasta „*are ca obiect stabilirea condițiilor de exercitare a mandatului de către aleșii locali, a drepturilor și obligațiilor ce le revin în baza mandatului încredințat*”. În acest sens, art. 74 din aceeași lege reglementează obligația aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere, depusă în dublu exemplar la secretarul comunei, orașului, municipiului, sectorului municipiului București, respectiv la secretarul general al județului sau al municipiului București, după caz. Un exemplar al declarației privind interesele personale se păstrează de către secretar într-un dosar special, denumit *registru de interese*, iar al doilea exemplar al declarației de interese se transmite la secretarul general al prefecturii, care îl va păstra într-un dosar special, denumit *registru general de interese*. Potrivit art. 78 din Legea nr. 393/2004, registrul de interese are caracter public, putând fi

consultat de către orice persoană, în condițiile prevăzute de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

43. Curtea a reținut că prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 definesc noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, noțiune care este cuprinsă în art. 74 referitor la obligația tuturor aleșilor locali de a depune declarația pe propria răspundere privind interesele personale. Referitor la sancțiunile pentru nerespectarea acestei dispoziții de lege, Curtea a constatat că art. 82 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 prevede că: „*Nerespectarea declarației privind interesele personale în termenul prevăzut la art. 79 atrage suspendarea de drept a mandatului, până la depunerea declarației*”, iar, în conformitate cu art. 82 alin. (2) din aceeași lege, „*Refuzul depunerii declarației privind interesele personale atrage încetarea de drept a mandatului*”. De asemenea, art. 77 alin. (1) din aceeași lege reglementează o sancțiune specifică pentru consilierii județeni și cei locali, și anume „*Consilierii județeni și consilierii locali nu pot lua parte la deliberarea și adoptarea de hotărâri dacă au un interes personal în problema supusă dezbaterilor*”, iar, potrivit art. 81 din aceeași lege, „*Hotărârile adoptate cu nerespectarea dispozițiilor art. 77 sunt nule de drept, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare*” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 25 mai 2016).

44. În aceste condiții, Curtea a reținut că prevederile art. 75 lit. b) din Legea nr. 393/2004 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate pentru a permite destinatarilor lor — aleșii locali — să își conformeze conduita și să anticipeze consecințele ce pot rezulta din propriile acte. „*Interesul personal*” — noțiune cuprinsă de prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 — se referă în mod complex la natura interesului alesului local care ar putea determina lipsa de obiectivitate a acestuia în adoptarea deciziilor de autoritate, circumscriindu-se sferei interesului, și posibilitatea anticipării unui beneficiu sau a unui dezavantaj chiar pentru sine sau pentru orice persoană fizică sau juridică cu care are o relație de angajament, indiferent de natura acestuia. Prin urmare, Curtea a constatat că susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor sunt neîntemeiate.

45. Prin Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 3 februarie 2017, Curtea a reținut că prevederile art. 75 lit. a) și f) din Legea nr. 393/2004 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate pentru a permite destinatarilor lor — aleșii locali — să își conformeze conduita și să anticipeze consecințele ce pot rezulta din neîndeplinirea obligației de depunere a declarației privind interesele personale, astfel cum acestea sunt stabilite prin art. 82 din Legea nr. 393/2004. Instituirea obligației aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere are tocmai menirea de a evita starea de conflict de interese. „*Interesul personal*” — noțiune cuprinsă de prevederile art. 75 din Legea nr. 393/2004 — nu vizează doar aspectele patrimoniale, ci se referă în mod complex la natura interesului alesului local care ar putea determina lipsa de obiectivitate a acestuia în adoptarea deciziilor de autoritate, circumscriindu-se sferei interesului, și posibilitatea anticipării unui beneficiu sau a unui dezavantaj chiar pentru sine sau soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv sau pentru o asociație sau fundație din care fac parte. Curtea a mai reținut că a determina în concret dacă un consilier local manifestă un

interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, în vederea stabilirii existenței stării de conflict de interese, constituie aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice cu atribuții în acest domeniu, respectiv Agenția Națională de Integritate și instanța judecătorească investită cu soluționarea contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenție.

46. În prezenta cauză, Curtea constată că prevederile art. 74—83 din Legea nr. 393/2004 reprezintă sediul materiei pentru completarea declarației privind interesele personale, constituind cap. VIII din Legea nr. 393/2004, intitulat *Registrul de interese*. Completarea declarației privind interesele personale are drept rațiune o mai ușoară urmărire a conflictelor de interese și eliminarea pericolului subiectivismului și a parțialității alesului local în exercitarea prerogativelor sale. În acest sens, cadrul normativ existent în privința aleșilor locali califică drept conflicte de interese următoarele situații:

— Art. 76 din Legea nr. 161/2003: „(1) *Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.*

(2) *Actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.*”;

— Art. 46 din Legea nr. 215/2001: „(1) *Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 57 alin. (4¹) și art. 101 alin. (3¹).*

(2) *Hotărârile adoptate de consiliul local cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt nule de drept. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ. Acțiunea poate fi introdusă de orice persoană interesată.*”;

— Art. 77 din Legea nr. 393/2004: „(1) *Consilierii județeni și consilierii locali nu pot lua parte la deliberarea și adoptarea de hotărâri dacă au un interes personal în problema supusă dezbaterii.*

(2) *În situațiile prevăzute la alin. (1), consilierii locali și consilierii județeni sunt obligați să anunțe, la începutul dezbaterilor, interesul personal pe care îl au în problema respectivă.*

(3) *Anunțarea interesului personal și abținerea de la vot se consemnează în mod obligatoriu în procesul-verbal al ședinței.*

(4) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), consilierii județeni și consilierii locali pot lua parte la votul consiliului local, respectiv al consiliului județean, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute de art. 57 alin. (4¹) și art. 101 alin. (3¹) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

47. Din coroborarea art. 74 alin. (1) și art. 75 din Legea nr. 393/2004 rezultă că alesul local își declară interesele personale, astfel cum acestea sunt normate în art. 75, într-o declarație. Interesele personale ale alesului local sunt condiționate de posibilitatea acestuia de a anticipa, la momentul depunerii declarației, că o decizie a autorității publice din care face parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru un altul. Deși art. 74 alin. (1) și art. 75 din lege sunt într-o strânsă conexiune logică, aspect sugerat și de succesiunea în care se află, Curtea reține că art. 75 din lege nu

vizează numai momentul temporal la care se depune declarația respectivă, ci și modificările inerente care intervin în intervalul temporal cuprins între depunerea succesivă a declarațiilor. Prin urmare, art. 75 din lege poate avea și o existență de sine stătătoare în măsura în care interesele alesului local se modifică până la reactualizarea anuală a declarației de interese. Prin urmare, dacă în privința interesului personal existent la momentul depunerii declarației textul modificator criticat este illogic, declarantul neavând de unde să cunoască dacă „votul” său este/va fi decisiv, înseamnă că textul reglementează ipoteza care vizează intervalul temporal cuprins între momentul depunerii declarației de interese și reactualizarea acesteia, perioadă în care, deși nu există obligația formalizării intereselor personale într-un înscris, aleșii locali sunt prezumați a avea un interes personal în situațiile descrise prin norma juridică.

48. Cu referire la acest aspect, Curtea reține că interesul personal nu se definește în funcție de caracterul decisiv al votului persoanei în cauză, astfel cum stabilește articolul unic pct. 2 din legea criticată. Aceasta din urmă va avea un interes personal indiferent de votul său, decisiv sau nu. Interesul personal vizează raportul dintre decizia autorității publice din care alesul local face parte și avantajul/dezavantajul rezultat sau care poate rezulta pentru sine sau pentru un subiect calificat prin lege. **Interesul personal în contextul dat exprimă tensiunea existentă între exercitarea atribuțiilor autorității administrației publice locale și avantajele actuale sau potențiale care ar putea reveni persoanelor care exercită aceste atribuții.** Or, pentru a elimina lipsa de obiectivitate și parțialitate a funcționarului statului, legiuitorului îi revine obligația ca, în temeiul art. 1 alin. (3) din Constituție, să reglementeze în mod corespunzător instituția conflictului de interese, pentru a sancționa faptul că alesul local se prevalează de interesele sale personale în emiterea/adoptarea unei decizii a autorității administrației publice locale. Modul de redactare a textului nu numai că nu permite o definiție firească a interesului personal, dar poate face inaplicabilă instituția conflictului de interese, din moment ce unul dintre elementele sale fundamentale — interesul personal — vădește o deficiență conceptuală.

49. Totodată, conform art. 45 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, consiliul local poate stabili ca unele hotărâri să fie luate prin vot secret, iar hotărârile cu caracter individual cu privire la persoane vor fi luate întotdeauna prin **vot secret**, cu excepțiile prevăzute de lege (a se vedea și art. 98 în privința consiliului județean). Or, în acest caz, nu se poate anticipa/intui votul decisiv. Dacă în privința votului deschis, nesecret, s-ar mai putea reține varianta unui vot „la urmă” al persoanei care se află într-un *potențial* conflict de interese, în schimb, în privința celui secret nu există o atare opțiune. Mai mult, textul art. 75 nu vizează numai ipoteza autorităților colegiale, ci și pe cele ale autorităților unipersonale, întrucât face referire la aleșii locali, astfel că, în privința acestora, nu poate exista acel vot decisiv.

50. Având în vedere cele de mai sus, rezultă că textul este redactat deficitar, interesul personal neavând nicio legătură cu votul decisiv; într-o atare situație, Curtea constată încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa de precizie a legii.

51. De asemenea, Curtea reține că instituția conflictului de interese are un caracter obiectiv, astfel încât orice persoană care are un interes personal în legătură cu o decizie a unei entități publice trebuie să se abțină de la luarea unei decizii în acest sens. Astfel cum s-a arătat, conflictul de interese exprimă o tensiune între luarea unei decizii de către autoritățile publice și interesul personal existent în legătură cu acea decizie din partea persoanelor care reprezintă sau compun acele autorități. Normativizarea acestei instituții constituie o garanție de natură a asigura atât exercitarea corectă, imparțială și cu obiectivitate a competențelor autorităților publice, cât și încrederea publicului în mecanismul de luare a deciziilor la nivelul autorităților publice. Prin urmare, reglementarea unui element subiectiv pentru reținerea conflictului de interese apare ca fiind distonantă în raport cu caracterul obiectiv al instituției, care nu ține cont de poziția personală/subiectivă a persoanei față de actul îndeplinit. O asemenea soluție legislativă este, în sine, contrară instituției conflictului de interese, ceea ce relevă o antinomie intralegală contrară art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Întrucât și textul legal în vigoare cuprinde o soluție legislativă similară, revine legiuitorului obligația de a elimina din dreptul pozitiv condiționarea reținerii conflictului de interese de atitudinea subiectivă a persoanei în cauză și de a reglementa conflictul de interese ținând seama de caracterul său obiectiv.

52. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 75 alin. (1)] din Legea pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile articolului unic pct. 1 (cu referire la art. 57) și pct. 2 [cu referire la art. 75 alin. (2)] din Legea pentru modificarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 727

din 20 noiembrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (4)
din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate
dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Ion Emil Botea în Dosarul nr. 31.855/197/2016 al Judecătoriei Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.272D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care susține că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cele ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente, deoarece cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate se află în faza de executare a pedepsei, respectiv în ultima fază a procesului penal și care vizează o individualizare administrativă a pedepsei. De aceea, nefiind în fața unei probleme de legalitate a incriminării, normele constituționale și convenționale invocate nu sunt incidente. Pentru procedura care vizează executarea pedepsei, legiuitorul are posibilitatea de a stabili, în limitele marjei sale de apreciere, reguli specifice și, totodată, există reglementări subsecvente la care face trimitere textul supus criticii și, prin urmare, propune respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința penală nr. 508 din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.855/197/2016, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Ion Emil Botea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate desemnat, prin care s-a luat act de retragerea în parte a plângerii formulate de petent privind schimbarea regimului de detenție.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece legea nu precizează clar care sunt instrumentele-standard de evaluare a deținuților. Totodată, textul criticat nu conține nici garanții în legătură cu controlul aplicării sistemului de indicatori standard și nicio procedură adecvată de

control. Faptul că legea nu prevede în mod explicit și în detaliu condițiile în care directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate stabili, modifica sau folosi sistemul indicatorilor standard face ca autoritățile să poată aduce atingere drepturilor deținuților, mai ales într-un domeniu atât de sensibil ca cel al stabilirii regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

6. **Judecătoria Brașov** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece autorul se plânge de modul de aplicare a textelor criticate și reclamă o eroare ce s-a produs în sistemul informatic.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, încadrarea într-un regim sau altul de executare a pedepsei privative de libertate nu reprezintă un drept absolut al condamnatului, ci o individualizare administrativă a modalității de executare a pedepsei, pe baza comportamentului deținutului și a posibilităților acestuia de îndreptare și reintegrare socială. Pe cale de consecință, este dreptul legiuitorului de a stabili în mod fundamentat condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

9. Mai mult decât atât, art. 23 alin. (12) din Constituție, la care face trimitere autorul excepției, consfințește principiul legalității pedepsei, potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, în vreme ce art. 40 din Legea nr. 254/2013 stabilește procedura privind schimbarea regimului de executare a unei pedepse deja aplicate de către instanța de judecată, aceasta neavând semnificația unei hotărâri de condamnare sau de aplicare a unei pedepse în sensul art. 23 alin. (12) din Constituție.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate are obligația ca, o dată la 6 luni, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială, întocmind un raport care se aduce la cunoștința persoanei condamnate, sub semnătură. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, sesizează judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. În admiterea aplicării unui regim mai ușor, comisia ține seama de conduita generală a persoanei condamnate, de eforturile serioase pentru reintegrare socială, de pedepsele aplicate pe timpul deținerii, de recompensele primite, de participarea la activitățile educative și la activitatea productivă la care a fost repartizat, precum și de rezultatele aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți.

11. Față de aceste aspecte, Avocatul Poporului apreciază că înțelesul normei juridice criticate este clar și întrunește cerințele de previzibilitate, iar critica formulată de autor privește modul în care s-a făcut aplicarea legii, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale. Astfel, condamnatul are posibilitatea să sesizeze instanța de judecată în cazul în care este nemulțumit

de încheierea judecătorului pentru supravegherea executării pedepsei.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 40 alin. (4) cu denumirea marginală *Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate* din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*În activitatea sa, comisia ține cont și de rezultatele aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți, aprobate prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.*”

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii și ale art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei, precum și dispozițiile art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate se circumscriu celei de-a patra faze a procesului penal, și anume fazei de executare, iar legiuitorul a reglementat atât cu privire la condițiile de stabilire a regimului de executare a pedepselor privative de libertate, cât și cu privire la schimbarea acestui regim.

17. Cadrul normativ existent în materia regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate cuprinde ansamblul de reguli privind executarea pedepselor privative de libertate și este bazat pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de lege. Regimul de executare a pedepsei privative de libertate se stabilește de către comisia pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care este și președintele comisiei, șeful serviciului sau biroului pentru aplicarea regimurilor și șeful serviciului sau biroului educație ori șeful serviciului sau biroului asistență psihosocială. Decizia de stabilire a regimului de executare a pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate împreună cu menționarea căii de atac existente și a termenului de exercitare a acesteia. Împotriva modului de stabilire a regimului de executare, persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, iar împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, persoana condamnată și administrația penitenciarului pot formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul. Instanța se pronunță prin sentință definitivă, care se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului.

18. Prin urmare, încadrarea într-un regim sau altul de executare a pedepsei privative de libertate nu reprezintă un drept absolut al condamnatului, ci o posibilitate administrativă de individualizare a modalității de executare a pedepsei, pe

baza comportamentului deținutului și a capacității acestuia de îndreptare și reintegrare socială.

19. Curtea constată că dispozițiile legale criticate dispun cu privire la comisia pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, care, în activitatea sa, va ține cont și de rezultatele aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți, aprobate prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

20. Curtea reține că pentru stabilirea regimului de executare a deținuților, membrii comisiei prevăzute de art. 32 din Legea nr. 254/2013 țin cont și de rezultatele aplicării instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de deținuți, prevăzute la art. 40 alin. (4) din aceeași lege, și au în vedere indicatori obiectivi cum sunt: durata pedepsei privative de libertate și perioada executată până la momentul stabilirii regimului de executare; gradul de risc al deținutului, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, persoana acestuia; antecedentele penale; vârsta și starea de sănătate; conduita pozitivă sau negativă, inclusiv în perioadele de detenție anterioare; nevoile identificate și abilitățile necesare includerii în programe educative, de asistență psihologică și asistență socială; disponibilitatea de a presta muncă și de a participa la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională — a se vedea art. 88 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 11 aprilie 2016.

21. Totodată, Sistemul de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrative, precum și în situații de risc, stabilit prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor — a se vedea în acest sens Decizia **directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor** nr. 443/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 7 iunie 2016 — este, potrivit art. 208 alin. (10) din același Regulament, parte integrantă a instrumentelor-standard de evaluare a activităților desfășurate de către deținuți.

22. Prin urmare, aplicarea instrumentelor-standard este o obligație a comisiei, iar stabilirea lor a fost delegată de legiuitor directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor. O astfel de reglementare legală de delegare a unor atribuții unei autorități nu este contrară art. 61 alin. (1) din Constituție, deoarece ordinele emise de conducătorii unor organe ale administrației publice centrale de specialitate sunt acte date în executarea unui act normativ și se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului (a se vedea art. 77 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010). Așa fiind, este pe deplin respectată cerința referitoare la calitatea legilor astfel consacrată de art. 1 alin. (5) din Constituție.

23. De asemenea, principiul legalității pedepsei implică faptul că nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. Or, deoarece cadrul general prevăzut de art. 40 din Legea nr. 254/2013 reglementează o activitate ulterioară fazei de judecată — în care s-a stabilit existența vinovăției în materie penală —, atunci procedura privind ***schimbarea regimului de executare a unei pedepse deja pronunțate*** de către instanța de judecată nu are semnificația unei hotărâri de condamnare sau de aplicare a unei pedepse în sensul art. 23 alin. (12) din Constituție și al art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Emil Botea în Dosarul nr. 31.855/197/2016 al Judecătoria Brașov și constată că dispozițiile art. 40 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției.

Art. 2. — Transmiterea imobilului se va realiza sub condiția eliberării prealabile a spațiilor, după relocarea efectivă a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în spațiul prevăzut în Legea nr. 205/2018 privind transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, proprietate publică a statului, din administrarea Camerei Deputaților în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 30 de zile de la relocarea prevăzută la art. 2.

Art. 4. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Ministerul Justiției își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare ale anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, interimar,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul justiției,

Tudorel Toader

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului care se transmite din administrarea
Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în administrarea Ministerului Justiției

Nr. crt.	Nr. MFP/Codul de clasificare	Adresa bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului imobil	Valoarea de inventar a bunului imobil	Descriere tehnică (pe scurt) a bunului imobil
1.	149 190/ 8.29.06	România, municipiul București, sectorul 5, Bulevardul Libertății nr. 16	Statul român, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice C.U.I. 26369185	Statul român, Ministerul Justiției C.U.I. 4265841	Clădire administrativă	2.427.526 lei	Tronson 5—6 (etaje 4 și 5); clădire beton armat; CF nr. 227909-C1-U3; suprafață utilă — 1.128,31 mp (totală), din care suprafață utilă etajul 4 — 105,25 mp; suprafață utilă etajul 5 — 1.023,06 mp

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului
nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, la punctul I al literei A, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi la unitățile finanțate integral de la bugetul de stat prevăzute la nr. 1—10 este de 17.679, din care:

— Spitalul Tichilești (leproserie) — 28.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 25 ianuarie 2019.

Nr. 31.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 243.261 din 26.11.2018, având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului;

— Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) 2016/1.149 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei;

— Regulamentului (UE) 2016/1.150 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/256 al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1.150 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2017 privind funcția de control ex ante al procesului de atribuire a contractelor/acordurilor-cadru de achiziție publică, a contractelor/acordurilor-cadru sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 186/2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.*, autorizează operatorii economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, denumiți în continuare *distilatori*, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023.

Art. 2. — În vederea acordării autorizației se înființează Comisia pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, denumită în continuare *Comisia*, ca organ deliberativ fără personalitate juridică, ce își desfășoară activitatea în cadrul M.A.D.R.

Art. 3. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor

vinicole, în vederea punerii în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 4. — Componenta nominală a Comisiei prevăzute la art. 2 se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 5. — Se aprobă Procedura pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole pe teritoriul României, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 59.

REGULAMENT

privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole

Art. 1. — (1) Autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole pe teritoriul României se realizează de către Comisia pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole (*Comisia*), care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*M.A.D.R.*).

(2) Comisia este alcătuită din 5 membri, câte un reprezentant al structurii cu atribuții de reglementare privind organizarea comună a pieței vitivinicole, al structurii cu atribuții în industria alimentară, al structurii cu atribuții de inspecții tehnice și control, al direcției pentru agricultură a județului pe teritoriul căruia se află distileria și al Organizației Interprofesionale pentru Prodeuse Agroalimentare pe filiera sectorului vitivinicol.

Art. 2. — Comisia are următoarele atribuții principale:

— verificarea documentației depuse de distilatori;

— verificarea îndeplinirii criteriilor pentru autorizare pe baza cărora se propune acordarea autorizației distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole pe teritoriul României;

— întocmirea raportului cu propunerea motivată de autorizare sau respingere a autorizării, după caz;

— formularea de propuneri privind retragerea autorizației.

Art. 3. — Comisia este sprijinită în activitatea sa de către structura cu atribuții de reglementare privind organizarea comună a pieței vitivinicole din cadrul M.A.D.R., denumită în continuare *structura de specialitate*.

Art. 4. — (1) Reuniunile Comisiei sunt conduse de către președinte, ales dintre membrii acesteia, prin votul majorității simple, iar în cazul în care acesta absentează din motive obiective, delegă atribuțiile unui alt membru al Comisiei.

(2) Comisia se întrunește pentru analiza situațiilor care impun luarea unei decizii privind autorizarea unui distilator, respingerea cererii de autorizare sau retragerea autorizației.

(3) Ședințele de lucru ale Comisiei se convoacă de președintele acesteia cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data propusă pentru întrunirea Comisiei, iar ordinea de zi a ședințelor se aprobă de președinte.

(4) Transmiterea invitației pentru participarea la reuniunea Comisiei se face de către secretariatul acesteia, prin e-mail sau fax, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de data stabilită. Fiecare membru va confirma, electronic, participarea, cu 3 zile lucrătoare înainte, astfel încât în cazul neîntrunirii numărului minim de membri menționat la alin. (5) secretariatul să comunice reprogramarea, în timp util, membrilor care au confirmat prezența la reuniunea Comisiei.

(5) Comisia este statutar constituită prin prezența a cel puțin 2/3 din totalul membrilor.

(6) Deciziile Comisiei se consemnează în registrul proceselor-verbale ale reuniunilor, care se semnează de membrii prezenți la reuniune și se păstrează de către secretariat.

Art. 5. — Președintele Comisiei are următoarele atribuții:

a) stabilește agenda de lucru;

b) convoacă reuniunile;

c) întocmește raportul anual de activitate;

d) desemnează, din rândul membrilor Comisiei, un/niște responsabil/responsabili pentru colectarea de informații, centralizarea de date;

e) la solicitarea conducerii M.A.D.R., pune la dispoziție rapoartele și materialele documentare întocmite de către Comisie, în vederea includerii în programe și strategii de dezvoltare a domeniului sau pentru a fi transpuse în acte normative;

f) desemnează secretariatul Comisiei.

Art. 6. — Secretariatul Comisiei este asigurat de un membru al Comisiei, care consemnează în registrul de procese-verbale toate deciziile adoptate în cadrul ședinței.

PROCEDURĂ

pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole pe teritoriul României

Art. 1. — (1) În sensul prezentei proceduri, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autorizare*: emiterea, la cerere, a autorizației către distilierii care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole;

b) *distilator autorizat*: orice persoană juridică sau formele asociative ale acesteia care distilează subproduse vinicole sau din orice altă transformare de struguri și este autorizată de către autoritatea competentă a țării pe teritoriul căreia își are sediul fabrica de distilare pentru a acționa în baza art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare;

c) *autorizație*: documentul nominal în baza căruia operatorii economici au dreptul să desfășoare în mod direct activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023.

(2) Activitatea de distilare voluntară a subproduselor vinicole poate fi desfășurată pe teritoriul României, cu îndeplinirea condițiilor legale aplicabile, numai de către distilatorii autorizați pentru activitatea de distilare voluntară a subproduselor.

Art. 2. — În vederea obținerii autorizației, distilatorii interesați depun la Biroul unic al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*M.A.D.R.*), personal sau prin împuternicit, o cerere de acordare a autorizației, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la Normele metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 58/2019.

Art. 3. — Biroul unic din cadrul M.A.D.R. transmite cererea înregistrată și documentele ce o însoțesc la structura de specialitate din cadrul M.A.D.R., care o înaintează secretariatului Comisiei pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole (*Comisia*).

Art. 4. — Cererea prevăzută la art. 2 trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare sau, după caz, a certificatului constatator eliberată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, certificată pentru conformitate cu originalul;

b) cazierul fiscal, în original, eliberat în condițiile legii, în termen de valabilitate, din care să rezulte că nu au fost săvârșite fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și de cele care privesc disciplina financiară, inactivitatea fiscală și neatragerea răspunderii solidare;

c) certificatul fiscal, în original, privind obligațiile de plată la bugetul de stat, emis de către organul teritorial de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice, în termen de valabilitate la data depunerii;

d) certificatul fiscal, în original, privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, emis de autoritatea publică locală în a cărei rază teritorială are sediul social, aflat în termen de valabilitate la data depunerii;

e) împuternicirea/procura notarială, în original, în cazul în care cererea se face printr-un reprezentant mandatat;

f) copie de pe autorizațiile obținute de la alte autorități publice cu competențe în domeniu, conform reglementărilor în vigoare (autorizație de mediu, autorizație ISU, autorizație de gospodărire a apelor ș.a.), verificată pentru conformitate;

g) documentație tehnică care să cuprindă descrierea procesului tehnologic, utilajele și echipamentele componente ale instalației, utilizate la distilarea subproduselor vinicole;

h) copia bilanțului contabil pentru anul fiscal precedent, vizat la organul fiscal competent, certificată pentru conformitate cu originalul, după caz.

Art. 5. — Verificarea și certificarea îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta procedură se realizează de către Comisie și se finalizează prin încheierea unui raport, care conține, la secțiunea concluzii, și propunerea motivată de aprobare sau respingere a cererii de acordare a autorizației, după caz, și se înaintează conducerii M.A.D.R.

Art. 6. — (1) În situația în care documentația depusă este incompletă sau prezintă situații de fapt nereale, Comisia transmite distilatorului solicitant, prin intermediul direcției de specialitate, o notificare prin care solicită completarea documentației sau remedierea deficiențelor constatate, după caz.

(2) Distilatorul are obligația să completeze documentația sau să remedieze deficiențele constatate, după caz, în termen de 10 zile de la data primirii notificării, termenul prevăzut de art. 8 prelungindu-se în mod corespunzător.

Art. 7. — În cazul necompletării documentației sau al neremedierii deficiențelor constatate, conform art. 6, Comisia încheie un raport cu propunerea de respingere a cererii, care se înaintează spre aprobare conducerii M.A.D.R., în termen de 7 zile lucrătoare de la verificarea documentației.

Art. 8. — M.A.D.R., prin structura cu atribuții de reglementare, pe baza raportului prevăzut la art. 5, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, emite autorizația de distilator autorizat pentru activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, conform modelului prevăzut în anexa

nr. 2 la prezenta procedură, sau respinge cererea, prin eliberarea deciziei de respingere.

Art. 9. — (1) În situația în care cererea de autorizare a fost respinsă, solicitantul poate depune la Biroul unic din cadrul M.A.D.R. o contestație motivată, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data comunicării de către direcția de specialitate a deciziei de respingere a autorizării.

(2) Contestația se soluționează de către o comisie de soluționare a contestațiilor, aprobată prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Direcția de specialitate comunică decizia finală a comisiei de soluționare a contestațiilor petentului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestației la Biroul unic din cadrul M.A.D.R.

(4) Decizia finală poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Decizia de respingere a cererii de autorizare produce efecte din momentul în care este comunicată distilatorului sau persoanei împuternicite de către acesta, după caz, sau de la o dată ulterioară expres menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

Art. 11. — Pe tot parcursul procedurii de aprobare se păstrează confidențialitatea informațiilor obținute, la toate nivelurile.

Art. 12. — Comisia poate propune retragerea autorizației emise în favoarea unui distilator autorizat în una dintre următoarele situații:

a) neîndeplinirea de către distilatorul autorizat a obligațiilor prevăzute de legislația națională în vigoare, respectiv Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 58/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023;

b) distilatorul autorizat nu mai are ca obiect principal de activitate distilarea subproduselor vinicole, conform cod CAEN 1101, și nu mai utilizează produsul finit în scopuri industriale/energetice;

c) împotriva distilatorului autorizat s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare pentru care nu a intervenit reabilitarea sau împotriva acestuia s-a declanșat procedura falimentului;

d) nerespectarea oricăruia dintre criteriile avute în vedere la autorizare;

e) neanunțarea în cel mult 10 zile lucrătoare a modificării datelor avute în vedere inițial la autorizare și/sau nedepunerea documentelor aferente modificărilor intervenite, corespunzător prevederilor prezentei proceduri, la direcția de specialitate;

f) dacă distilatorul nu răspunde solicitărilor autorității competente în ceea ce privește comunicarea informațiilor.

Art. 13. — M.A.D.R., prin intermediul structurii cu atribuții de control și inspecții, verifică permanent dacă distilatorul autorizat se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 12, precum și modul de respectare a condițiilor pentru care a obținut autorizația de distilare a subproduselor vinicole.

Art. 14. — (1) Retragerea autorizației atrage încetarea activității de distilare voluntară a subproduselor vinicole în cadrul măsurii eligibile pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), distilatorul poate solicita acordarea unei noi autorizații, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta procedură.

Art. 15. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

Criteriile pe baza cărora se propune acordarea autorizației distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole pe teritoriul României

Nr. crt.	Criteriul*)	Da/Nu	Observații
	Obiectul principal de activitate corespunde codului CAEN 1101.		
	Deține un manual de procedură pentru fabricarea alcoolului etilic brut, care prevede categoriile de activități, mecanismul de desfășurare a acestora, documentele care stau la baza efectuării unor astfel de activități, relațiile contractuale cu furnizorii de materii prime, sistemul de evidență contabilă a operațiunilor.		
	Declarație pe propria răspundere, depusă de administratorul/administratorii distileriei, din care să rezulte că nu au fost condamnați printr-o hotărâre definitivă pentru care nu a intervenit reabilitarea		
	Contract de muncă pe perioadă nedeterminată pentru cel puțin un specialist cu pregătire corespunzătoare în domeniu		
	Funcționalitatea distileriei constatată de către Comisie, în urma verificării faptice și scriptice la punctul de lucru al distilatorului, și materializată în procesul-verbal de constatare, în care se menționează următoarele: capacitate totală de producție, capacitate de depozitare a subproduselor, pierderi în cursul prelucrării, cantități distruse și justificarea acestora, după caz, condiții de livrare, prețul de cumpărare al subproduselor, documente justificative de gestiune și control, documente justificative care confirmă faptul că produsul se vinde în scopuri industriale sau energetice		

*) Îndeplinirea cumulativă a criteriilor sau neîndeplinirea acestora se consemnează în procesul-verbal de constatare care se încheie în două exemplare, unul pentru Comisie și unul pentru distilator, și care va sta la baza raportului întocmit în vederea acordării autorizației.

Semnătura evaluatorului Comisiei

.....

ROMÂNIA
MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE**AUTORIZAȚIE Nr.**

Având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare;

— Regulamentul (UE) 2016/1.149 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei;

— Regulamentul (UE) 2016/1.150 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește programele naționale de sprijin în sectorul vitivinicol;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 58/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 59/2019 privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023;

— Cererea formulată de Societatea Comercială, înregistrată la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu nr. /.....;

— Raportul Comisiei nr. /.....,
în temeiul art. din

SE AUTORIZEAZĂ

Societatea, CUI, CIF, cu sediul în, reprezentată prin, ca distilator autorizat pentru distilarea voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023.

Data

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
.....

Prezenta autorizație este valabilă, începând cu data eliberării, pentru perioada aferentă Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, cu respectarea condițiilor prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 59/2019 privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, măsură eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

